

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vita Gasparis Barzaei Belgae E Societate Iesv: B. Xaverii
In India Socij**

Trigault, Nicolas

Coloniae, 1611

II. Armuziam Gaspar ingreditur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45183

in desolandas ciuitates, ingeniosa cupiditas attulit horum malorum miseris mortalibus vel remedium vel contemptum. Ad extremum omittere non possum rem ea in insula sanè admirabilem. Pauca sunt in quodam insulæ angulo palmæ, quò sal nondum sese intulerit. Ex fructum ferunt, qui omninò non maturescat, nisi ramo alterius item palmæ, sed sterilis, tangantur: quod si omissum fuerit, fructus ante decidunt, quàm ad maturitatem perueniant; planè vt hæc in suo genere Midæ virgula possit videri.

CAPVT II.

Armutiam Gaspar ingreditur.

EAM in urbem venit Gaspar incendio maiore incensus, quàm quo ciuitas irato ac incenso Phæbo cõflagrabat. Quocirca non aliter ac in lumine fieri solet, maiori minus cedebat incendium. Nauis vt in conspectum venit ciuitatis, auditum est subito Patrem è

Societate Iesu, vel, vt Lusitani vocant, nomine sanè vel pio vel specioso, Apostolum aduentare; erant dispositi in portu, qui Vicario ac ceteris aduentum indicarent. Episcopus enim Goanus, Ioannes Albuquerque, & Societatis vniuersæ, & præsertim Gasparis amicissimus, litteris eò missis præuenerat, quibus collaudatum à doctrina & eloquentia, atque vtriusque ornamento integritate vitæ, Gasparem mandabat excipi, non secus ac seipsum. Itaque in portu priusquam exscenderetur, cymbæ duæ summo remigum conatu, dixisses de celeritate contendere, ad onerariam in alueo stantem aduolabant. In altera Armuziani regis custodiæ Præfectus, Tritanus Dorta, Lusitanorum amicus, Gaspari opiparum epulum submittebat; altera Vicarius cum vniuerso clero Gasparem salutaturus vehebatur: quem Gaspar vbi vidisset, mox positis genibus vnà cum socio prehensam eius dexteram osculatur. Notata fuit non sine admiratione Patris

tris

tris modestia, qui licet tanta cum Episcopi potestate veniret, tantum nihilominus Vicario detulisset. Inde cymbâ suâ acceptum, in arcem Lusitanam ad Præfectum (istum erat Emanuel de Lima, magnus deinde Gasparis admirator) cum vniuerso clero pæne sollemni supplicantium pompa per urbem deducit. Ab eo acceptus est, & pro Emanue-
lis humanitate, & pro Episcopi voluntate. Expletis deinde salutationis officijs, agi de Gasparis habitatione coeptum, & coeptum simul à Præfecto & Vicario officiosè litigari, utroque de excipiendo hospite contendente. Verùm Gaspar utriq; gratijs impèsè actis diremit litem, Patrum Societatis, vbi fieri potest, domum esse valetudinarium; eandem suam fore, non aliam vllam ad expugnanda vitia, vel se tuendum, arcem esse aptiorem. Indigna res initiò visa; sed Patris constantia cum amicissimorum hominum officijs ad victoriam vsque depugnauit. Itaque in Xenodochium à Vi-

cario postridiè abductus (nam primam noctem sibi precibus importunis extorserat) stuporis bonos omnes ac spei compleuit, venisse hominem, qui depositam ciuitatem in sua vitæ sanctitate ad spem salutis reuocaret.

CAPVT III.

*Quo in statu Armuziam Gaspar
offenderit.*

PRIMA cum extremis collata ferè defectum profectumque declarant: itaque videri ut possit, quantum Armuziæ profecerit Gaspar, dicendum est, quo in statu repererit ciuitatem. Et fortasse non minus fecisse illo videbatur, qui totidem infideles moriens reliquit, quot fideles factus Episcopus numerabat. Ac primo quidem capite ciuitatem descripsimus, mores in hunc locum reseruauimus. Quæ de Armuzia iam dicta sunt, ferè loquente nemine fatis produnt ea, quæ sum narraturus. neque enim hominum colluies esse solet absque secta-